جایزه فردی برای برونو، تیم منتخب برای توپچی‌ها

وقتی تیم از ستاره مهم‌تر می‌شود

گزارش یک

فرخ حسابی
خبرنگار

روز سه‌شنبه مراسم سالانه انتخاب برترین‌های فصل فوتبال انگلیس از نگاه اتحادیه بازیکنان حرفه‌ای برگزار شد و در نهایت همانطور که انتظار می‌رفت، برونو فرناندز پرتغالی پس از یک فصل فوق‌العاده با شکستن رکورد ۲۱ پاس گل در یک فصل، عنوان ارزشمند برترین بازیکن فصل فوتبال انگلیس را تصاحب کرد. با این حال انتخاب برونو فرناندز به‌عنوان بهترین بازیکن فصل گذشته لیگ برتر از نگاه اتحادیه بازیکنان حرفه‌ای انگلیس، شاید بیش از آنکه خبر مهمی برای هواداران منچستریونایتد باشد، تأییدی بر یک واقعیت برای هواداران آرسنال باشد؛ اینکه قهرمانی این تیم در لیگ برتر بیش از هر چیز حاصل قدرت جمعی بود، نه درخشش یک ستاره بزرگ و تعیین‌کننده. آرسنال در فصل گذشته بازیکنان برجسته کم نداشت. پنج بازیکن این تیم، دکلان رایس، داوید رایا، ویلیام سالیبا، گابریل ماگالاش و یورین تیمبر، در تیم منتخب سال PFA قرار گرفتند. با این حال، در خط حمله خبری از یک فوق‌ستاره نبود؛ همان بازیکنی که معمولاً در چنین رقابت‌های فردی شانس بیشتری برای بردن جایزه دارد. اینجاست که یک سؤال مهم برای آرسنال شکل می‌گیرد: آیا این تیم با وجود نداشتن یک ستاره بزرگ در خط حمله قهرمان شد یا اتفاقاً به دلیل همین شرایط به قهرمانی رسید؟ آیا اگر بازیکنی در حد فرناندز در خط حمله وجود داشت و تمام ساختار هجومی حول او شکل می‌گرفت، آرسنال تیم بهتری می‌شد؟ یا اینکه نبودن یک مهره محوری باعث شد قدرت تیم میان تمام بازیکنان تقسیم شود و هیچ‌کس بالاتر از ساختار تیم قرار نگیرد؟

البته می‌توان استدلال‌های محکمی برای انتخاب رایس به جای کاپیتان منچستریونایتد مطرح کرد و حتی برخی منتقدان می‌گویند که هافبک آرسنال شایسته‌تر از فرناندز بود. اما نتیجه این انتخاب، فارغ از نظر شخصی درباره برنده جایزه، یک واقعیت بزرگ‌تر را مقابل آرسنال قرار می‌دهد؛ واقعیتی که مدیران این باشگاه در تابستان نیز به‌خوبی آن را درک کرده‌اند. آرسنال پس از پایان فصل تصمیم گرفت برای افزایش قدرت هجومی خود به سراغ ستاره‌های بزرگ برود. تلاش برای جذب مورگان راجرز و وینیسیوس جونیور، هرچند در نهایت به نتیجه نرسید، نشان داد که توپچی‌ها به دنبال اضافه کردن یک چهره بزرگ به خط حمله هستند. حالا نیز نام جولیان آلوار، در اطراف این باشگاه شنیده می‌شود؛ مهاجمی که جذب او می‌تواند بیش از ۱۰۰ میلیون پوند هزینه روی دست آرسنال بگذارد.

اما یک تناقض جالب وجود دارد. موفقیت فصل گذشته آرسنال شاید نشان داد که لیگ برتر دیگر الزاماً مسابقه‌ای برای ستاره‌های تک‌نفره نیست. سال‌هاست درباره کمبود مهاجمان در سطح جهانی در این لیگ صحبت می‌شود و به‌جز ارلینگ هالند، نام‌های زیادی در این سطح مطرح نیستند. شاید اما این موضوع نه نشانه ضعف بازیکنان، بلکه نشانه تغییر ماهیت لیگ برتر باشد. فلوریان ویرتز اگر همچنان در فوتبال آلمان بازی می‌کرد، بدون تردید به‌عنوان یک ابرستاره شناخته می‌شد. مایکل اولیسه نیز اکنون که برای بایرن مونیخ بازی می‌کند، چنین جایگاهی پیدا کرده، اما زمانی که در لیگ برتر بود، کمتر کسی او را در این سطح می‌دید. حتی درباره جود بلینگام نیز این سؤال مطرح است که اگر به جای رئال مادرید راهی لیورپول می‌شد، آیا امروز همان ستاره‌ای بود که همه می‌شناسیم؟ احتمالاً نه.

> انتخاب فرناندز به‌عنوان بهترین بازیکن فصل، در واقع نشان می‌دهد که در لیگ برتر امروز، قدرت فردی شاید به اندازه گذشته تعیین‌کننده نیست

انتخاب فرناندز به‌عنوان بهترین بازیکن فصل، در واقع نشان می‌دهد که در لیگ برتر امروز، قدرت فردی شاید به اندازه گذشته تعیین‌کننده نیست. آرسنال بهترین تیم فصل بود و با اختلاف هفت امتیاز قهرمان شد، بدون اینکه بهترین مهاجم یا مؤثرترین ستاره هجومی لیگ را در اختیار داشته باشد. سازماندهی، مقاومت، انسجام و اراده جمعی برای آنها مهم‌تر از داشتن یک مهاجم فوق‌ستاره بود. این اتفاق می‌تواند برای آرسنال یک هشدار جدی باشد. جذب یک ستاره بزرگ لزوماً به معنای بهتر شدن تیم نیست. توپچی‌ها حالا باید مراقب باشند که در جست‌وجوی «مرد بزرگ» برای خط حمله، چیزی را از دست ندهند که آنها را به قهرمانی رساند: قدرت گروهی. لیگ برتر امروز بیش از هر زمان دیگری نشان می‌دهد که یک تیم منسجم می‌تواند از مجموعه‌ای از ستاره‌های بزرگ، خطرناک‌تر باشد؛ جایی که قدرت جمعی، گاهی بسیار بیشتر از نبوغ فردی پیش می‌رود.

عکس: GettyImage

چرا سیتی برای بوعدی ۱۰۰ میلیون یورو هزینه کرد؟

رونمایی از جانشین مراکشی رودری

لیگ برتر

منچسترسیتی رسماً از جذب آیوب بوعدی، هافبک ۱۸ ساله لیل، خبر داد؛ انتقالی که می‌تواند یکی از مهم‌ترین خریدهای تابستانی فوتبال اروپا باشد. طبق توافق دو باشگاه، سیتی برای جذب این بازیکن مراکشی ابتدا ۹۵ میلیون یورو پرداخت می‌کند و ۵ میلیون یورو دیگر نیز به‌عنوان بندهای پاداش در نظر گرفته شده است. بوعدی قراردادی تا سال ۲۰۳۱ امضا کرده و با پیراهن شماره ۳۲ در ورزشگاه اتحاد به میدان خواهد رفت. این انتقال در شرایطی انجام شده که سیتی به دنبال پر کردن جای خالی رودری است؛ هافبک اسپانیایی که هفته گذشته راهی بارسلونا شد. البته مقایسه بوعدی ۱۸ ساله با یکی از بهترین هافبک‌های دفاعی فوتبال جهان شاید زود باشد، اما عملکرد او در جام جهانی ۲۰۲۶ نشان داد که چرا باشگاه انگلیسی حاضر شده چنین رقم سنگینی برای یک بازیکن جوان هزینه کند.

بوعدی در ترکیب مراکش یکی از پدیده‌های جام جهانی بود و در پنج مسابقه از شش بازی تیمش در مسیر رسیدن به مرحله یک‌چهارم نهایی از ابتدا به میدان رفت. دیدار مراکش برابر برزیل نقطه‌ای بود که نگاه‌ها را به این هافبک جوان جلب کرد؛ بازیکنی که بدون ترس مقابل هافبک‌های باتجربه‌ای مانند برونو گیمارش و کاسمیرو بازی کرد و از نظر اعتمادبه‌نفس چیزی کم نداشت. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های بوعدی توانایی او در خارج شدن از فشار حریف است. هافبک ۱۸۶ سانتی‌متری لیل با کنترل نزدیک توپ، تغییر جهت سریع و استفاده مناسب از قدرت بدنی، بارها از موقعیت‌های دشوار عبور می‌کند. او فصل گذشته به‌طور میانگین ۱.۲ دریبل موفق در هر مسابقه داشت؛ آماری که او را در میان هافبک‌های دفاعی پنج لیگ معتبر اروپا در رتبه پنجم قرار داد.

بوعدی البته تنها یک هافبک تکنیکی نیست. بدون توپ، بازیکنی پرتلاش و جنگنده است و در دوئل‌ها عقب نمی‌کشد. مهم‌تر از آن، توانایی بالایی در خواندن بازی دارد و معمولاً زودتر از حریف متوجه محل فرود توپ‌های دوم می‌شود. خود بوعدی نیز می‌داند مسیر پیش رو آسان نیست: «فقط ۱۸ سال دارم و هنوز چیزهای زیادی برای پیشرفت وجود دارد.» حالا منچسترسیتی امیدوار است این استعداد خام، در ساختار انزو مارسکا به جانشینی شایسته برای رودری تبدیل شود؛ خریدی ۱۰۰ میلیون یورویی که قرار است آینده خط میانی سیتی را بسازد.

بارسلونا به‌دنبال تداوم شروع رؤیایی

دوئل آلمانی‌ها در نوکمپ

22:30
بارسلونا - اتلتیک بیلبائو

سرمربی: فلیک	سرمربی: ادین ترزیچ
خوان گارسیا	سیمون
اسپارت	بویرو
اریک گارسیا	پاردس
کوبارسی	آلوارز
مارتین	آرسو
برنال	کانالس
پدری	گرنابارنا
یامال	برنگر
فرمین لوپز	سانست
رافینیا	نیکو ویلیامز
آدیمی	گوروزتا

پیش بازی

بارسلونا در دومین هفته لالیگا و در نخستین بازی خانگی فصل، پنجشنبه‌شب میزبان اتلتیک بیلبائو خواهد بود؛ مسابقه‌ای که برای تیم هانسی فلیک می‌تواند محک جدی‌تری نسبت به بازی نخست باشد. آبی‌واناری‌ها فصل را با یک نمایش هجومی فوق‌العاده و پیروزی ۵برصفر مقابل الچه آغاز کردند و حالا برابر تیمی قرار می‌گیرند که روی نیمکت خود ادین ترزیچ، سرمربی سابق دورتموند را دارد؛ مربی‌ای که مأموریت دشواری برای متوقف کردن قهرمان لالیگا در نخستین بازی بزرگ فصل خواهد داشت. بارسلونا فصل گذشته با ۹۴ امتیاز و ۹۵گل زده قهرمان شد و همچنان مهم‌ترین سلاحش قدرت هجومی است. نمایش برابر الچه نیز ادامه همین روند بود؛ رافینیا دو گل زد و فرمین لوپس نیز در نیمه دوم دوبار دروازه حریف را باز کرد. حالا چالش اصلی اینجاست که خط حمله فلیک می‌تواند برابر ساختار دفاعی منظم‌تر و فوتبال فیزیکی اتلتیک نیز همان میزان اثرگذاری را داشته باشد یا خیر.

آمار تقابل‌های اخیر، تصویر روشنی از برتری بارسلونا ارائه می‌دهد. آبی‌واناری‌ها در ۱۵ بازی خانگی متوالی مقابل اتلتیک در لالیگا شکست نخورده‌اند و در شش تقابل اخیر دو تیم نیز شش پیروزی متوالی به‌دست آورده‌اند. اتلتیک در این شش مسابقه تنها یک بار موفق به گلزنی شده، در حالی که بارسلونا ۱۷گل به ثمر رسانده است. سه دیدار آخر نیز با نتایج یک-صفر، ۵-صفر و ۴-صفر به سود بارسا تمام شده‌اند.

فلیک برای این مسابقه همچنان فرانکی دی‌یونگ را در اختیار ندارد، اما بازگشت پدری می‌تواند، قدرت کنترل میانه میدان را افزایش دهد. در طرف مقابل، ترزیچ کارش را در بیلبائو با شکست ۳بریک مقابل سویا آغاز کرده و حالا در سخت‌ترین شرایط ممکن باید برابر بارسلونا قرار بگیرد. با این حال، تیم باسکی اگر بتواند پرس اولیه خود را حفظ کند و از فضاهای پشت مدافعان بارسا استفاده کند، می‌تواند میزبان را برای نخستین بار در فصل تحت فشار قرار دهد. با این حال، آمار و کیفیت فردی همچنان به شکل محسوسی به سود بارسلوناست. برای ترزیچ اما این مسابقه فرصتی است تا خیلی زود نشان دهد چرا بیلبائو برای فصل جدید روی نیمکتش به سراغ مربی‌ای با تجربه فوتبال در بالاترین سطح اروپا رفته است.

وقتی ستاره بزرگ دیگر مصونیت ندارد

پستکوگلو علیه کریستیانو

سوژه

تصمیم جسورانه آنژه پستکوگلو برای تعویض کریستیانو رونالدو در پایان نیمه نخست دیدار النصر مقابل الاتفاق، یکی از مهم‌ترین اتفاقات هفته نخست لیگ عربستان بود؛ تصمیمی که شاید در نگاه اول یک ریسک بزرگ به نظر می‌رسید، اما در نهایت به یکی از بهترین نمونه‌های مدیریت فنی تبدیل شد. النصر در شرایطی که با نتیجه ۲ برصفر عقب بود و از همان ابتدای مسابقه نیز به دلیل اخراج دروازه‌بانش ۱۰ نفره شده بود، در نیمه دوم بدون رونالدو ورق را برگرداند و با پیروزی ۳ بر ۲ زمین را ترک کرد. رونالدو که از تعویض خود به‌شدت ناراضی بود، در پایان نیمه نخست با عصبانیت راهی رختکن شد. او در ادامه نیز روی نیمکت باقی نماند و طبق گزارش‌ها پیش از پایان مسابقه ورزشگاه را ترک کرد؛ اتفاقی که واکنش‌های زیادی به همراه داشت.

پایان مصونیت یک ابرستاره

هیچ‌کس نمی‌تواند نقش رونالدو در موفقیت‌های اخیر النصر را انکار کند. این مهاجم پرتغالی در سه فصل گذشته بهترین گلزن تیمش بوده و دو بار نیز عنوان آقای گلی لیگ عربستان را به دست آورده است. حتی در فصل گذشته نیز گل‌های او نقش مهمی در قهرمانی النصر داشت.

با این حال، شرایط سنی و فیزیکی رونالدو تغییر کرده است. مهاجم ۴۱ ساله همچنان از قدرت تمام‌کنندگی بالایی برخوردار است، اما دیگر نمی‌توان انتظار داشت در همه مسابقات بهترین بازیکن زمین باشد یا همچون سال‌های اوج، بدون محدودیت در ترکیب قرار بگیرد. در سال‌های گذشته مربیانی مانند اریک تن‌هاخ در منچستریونایتد و فرناندو سانتوس در تیم ملی پرتغال نشان داده بودند که حاضرند رونالدو را روی نیمکت بنشانند. با این حال، پس از انتقال او به النصر، شرایط متفاوت شد و سرمربیان مختلف این تیم تا حد زیادی او را به عنوان چهره محوری تیم پذیرفتند.

تصمیمی که بازی را تغییر داد

رونالدو در نیمه نخست نمایش چندان تأثیرگذاری نداشت. او تنها هفت لمس توپ، یک شوت در چهارچوب و سه پاس موفق داشت و النصر نیز با حضور او در خط حمله نتوانست تهدید جدی ایجاد کند. پستکوگلو در آغاز نیمه دوم تصمیم گرفت عبدالله الخیبری را وارد زمین کند و سادیو مانه را به پست مهاجم نوک بفرستد. این تغییر ساده، ساختار النصر را متحول کرد. الخیبری تعادل بیشتری به خط میانی داد و مانه نیز با تحرک، پرس و سرعت خود فشار بیشتری روی دفاع الاتفاق ایجاد کرد. نتیجه این تغییر خیلی زود مشخص شد. مانه در دقیقه ۷۴ با استفاده از پاس ژائو فلیکس گل نخست النصر را به ثمر رساند و چند دقیقه بعد، عبدالله العمری روی ارسال کرنر گل تساوی را زد. در دقایق پایانی، النصر حتی با وجود یک بازیکن کمتر، تیم برتر میدان بود و مانه در وقت‌های تلف‌شده گل سوم را به ثمر رساند تا یک بازگشت فوق‌العاده رقم بخورد.

پیام روشن پستکوگلو به رونالدو

سرمربی جدید النصر پس از مسابقه تلاش کرد تصمیم خود را به یک جنجال شخصی تبدیل نکند. او گفت رونالدو در نیمه نخست عملکرد خوبی داشته، اما با توجه به ۱۰ نفره شدن تیم، برای نیمه دوم به رویکرد متفاوتی نیاز داشته‌است. پستکوگلو همچنین تأکید کرد که داستان اصلی مسابقه، بازگشت ۱۰ بازیکن النصر از شکست ۲ برصفر بوده و نه تعویض رونالدو. این واکنش، نشان‌دهنده مدیریت هوشمندانه سرمربی است؛ او هم از تصمیم فنی خود عقب‌نشینی نکرد و هم اجازه نداد جنجال پیرامون ستاره پرتغالی، عملکرد سایر بازیکنان را تحت‌الشعاع قرار دهد.

این همان رویکردی است که می‌تواند النصر را در ادامه فصل به تیمی متعادل‌تر تبدیل کند. اگر این تیم قصد دارد از عنوان قهرمانی فصل گذشته دفاع کند و در لیگ نخبگان آسیا نیز مدعی جدی باشد، نمی‌تواند در هر مسابقه همه چیز را به رونالدو وابسته کند.

رونالدو باید با شرایط جدید کنار بیاید

رونالدو همچنان یکی از مهم‌ترین مهره‌های النصر است و احتمالاً گل‌های زیادی نیز در ادامه فصل به ثمر خواهد رساند، اما پیام پستکوگلو روشن است: هیچ بازیکنی فراتر از تیم نیست. اگر رونالدو قصد دارد سال‌های پایانی دوران حرفه‌ای خود را با خاطره‌ای درخشان به پایان برساند، باید با نقش جدید خود کنار بیاید و بیش از گذشته در خدمت تیم باشد. در فوتبال، حتی بزرگ‌ترین ستاره‌ها نیز باید بپذیرند که تصمیم نهایی درباره ترکیب و تاکتیک با سرمربی است. از سوی دیگر، پستکوگلو نیز با این تصمیم نشان داد که برای مدیریت یک رختکن پرستاره، از شهامت برخوردار است. او پس از تجربه ناموفق و کوتاه‌مدت در ناتینگهام‌فارست، حالا نخستین پیام جدی خود را در عربستان فرستاده است. النصر در یک شب عجیب نشان داد که حتی بدون رونالدو نیز می‌تواند برنده شود؛ و شاید مهم‌تر از آن، پستکوگلو به همه یادآوری کرد که در تیم او، نام بزرگ‌تر لزوماً به معنای جایگاه تضمین‌شده نیست.

> رونالدو همچنان یکی از مهم‌ترین مهره‌های النصر است و احتمالاً گل‌های زیادی نیز در ادامه فصل به ثمر خواهد رساند، اما پیام پستکوگلو روشن است: هیچ بازیکنی فراتر از تیم نیست

خبر

پس از نمایش ناامیدکننده سانچز

آلونسو به سراغ مارتینز رفت

رسانه انگلیسی اتلتیک گزارش داده که امیلیانو مارتینز به چلسی پیشنهاد شده و باشگاه لندنی در حال بررسی احتمال جذب این دروازه‌بان آرژانتینی است. آینده مارتینز در استون‌ویلا همچنان نامشخص است؛ به‌خصوص اینکه مذاکرات برای انتقال او به یوونتوس در اوایل ماه جاری به نتیجه نرسید. استون‌ویلا در همین تابستان زیون سوزوکی را از پارما به خدمت گرفت تا دروازه‌بان شماره یک آینده این تیم باشد و مارکو بیزوت نیز در نخستین بازی فصل مقابل برایتون در ترکیب اصلی قرار گرفت. در سوی مقابل، رابرت سانچز دروازه‌بان اصلی چلسی برابر فولام بود، اما روی هر دو گل حریف مقصر شناخته شد تا شکست ۳ بر ۲ شاگردان ژابی آلونسو، نیاز چلسی به بررسی گزینه‌های جدید در این پست را بیشتر کند. مارتینز ۳۳ ساله از سال ۲۰۲۰ در استون‌ویلا حضور دارد و تاکنون ۲۵۶ بازی برای این تیم انجام داده است. او فصل گذشته نیز یکی از مهره‌های کلیدی ویلا در کسب رتبه چهارم لیگ برتر و قهرمانی لیگ اروپا بود و به همراه این تیم راهی لیگ قهرمانان شد. همچنین در جام جهانی، دروازه‌بان اصلی آرژانتین بود و در هر هشت مسابقه تا فینال مقابل اسپانیا به میدان رفت.

لیورپول در آستانه جذب ستاره سنگالی

باشگاه لیورپول پس از منتفی شدن انتقال یانکوبا مینته، حالا برای تقویت خط حمله خود سراغ اسماعیلا سار، وینگر سنگالی کریستال پالاس رفته است. طبق گزارش اختصاصی فابریتزیو رومانو، لیورپول مذاکرات رسمی با کریستال پالاس را برای جذب این بازیکن آغاز کرده و پیشنهادی در حدود ۵۰ میلیون پوند به این باشگاه ارائه داده است. گفته می‌شود خود سار نیز از پیوستن به جمع شاگردان ایرائولا استقبال می‌کند و برای انجام این انتقال چراغ سبز نشان داده است. تغییر هدف نقل‌وانتقالاتی لیورپول پس از آن رخ داد که مذاکرات این باشگاه برای جذب یانکوبا مینته به دلیل خواسته‌های برایتون به بن‌بست رسید و مدیران آنفیلد تصمیم گرفتند گزینه دیگری را دنبال کنند. در همین حال، کریستال پالاس پیش از این دو پیشنهاد گالاتاسارای برای جذب اسماعیلا سار ۲۸ ساله را رد کرده بود و حالا باید دید پیشنهاد لیورپول می‌تواند نظر این باشگاه را برای فروش ستاره سنگالی خود جلب کند یا خیر.

بدشانسی بزرگ یووه با مصدومیت ییلدیز

کنان ییلدیز، ستاره جوان و ترک‌تبار یوونتوس، با مصدومیتی جدی در آغاز فصل جدید سری آ مواجه شده و احتمالاً برای حدود سه ماه از میادین دور خواهد بود، آن هم در شرایطی که ابتدا تصور می‌شد دو ماه را بیرون از زمین سپری کند. ییلدیز در جریان پیروزی یک بر صفر یوونتوس مقابل فروزینونه در هفته نخست فصل ۲۷-۲۰۲۶ دچار آسیب‌دیدگی شد و پس از بازی در ناحیه پای چپ احساس درد کرد. بررسی‌های پزشکی در مرکز J Medical تورین، احتمال شکستگی استخوان پنجم پای چپ را تأیید کرد. بر اساس آخرین گزارش‌ها، انجام عمل جراحی برای ییلدیز قطعی شده است و باشگاه یوونتوس و خود بازیکن اکنون باید درباره زمان و محل انجام این جراحی تصمیم بگیرند. دوره نقاهت او حدود سه ماه برآورد شده و انتظار می‌رود این بازیکن بخش قابل توجهی از دیدارهای ابتدایی فصل را از دست بدهد. لازم به ذکر است که این آسیب‌دیدگی ارتباطی با مشکل زانوی او در فصل گذشته ندارد و مصدومیتی جدید در ناحیه پا محسوب می‌شود.

رئال این بار به آنفیلد نمی‌رود

رئال مادرید در فاز لیگ فصل جدید لیگ قهرمانان اروپا مقابل لیورپول در ورزشگاه آنفیلد به میدان نخواهد رفت؛ تصمیمی که نه به دلیل مسائل فنی یا قرعه‌کشی، بلکه به دلیل قوانین جدید یوفا برای جلوگیری از تکرار بیش از حد یک مسابقه در سال‌های متوالی اتخاذ شده است. بر اساس مقررات اتحادیه فوتبال اروپا، یک دیدار مشخص بین دو تیم نمی‌تواند با همان میزبان برای سه فصل پیاپی در مرحله لیگ لیگ قهرمانان تکرار شود. این قانون پس از آن اعمال شد که لیورپول و رئال مادرید در دو فصل گذشته (۲۵-۲۰۲۴ و ۲۶-۲۰۲۵) هر دو بار در آنفیلد مقابل یکدیگر قرار گرفتند. در فصل ۲۰۲۵-۲۰۲۴، نخستین دوره برگزاری فرمت جدید لیگ قهرمانان، لیورپول با گل‌های الکسیس مک‌آلیستر و کودی خاکپو توانست رئال مادرید را با نتیجه ۲ بر صفر شکست دهد. یک فصل بعد نیز دوباره آنفیلد میزبان این دو تیم بود و این بار مک‌آلیستر با ضربه سر خود تنها گل بازی را به ثمر رساند تا قرمزها بار دیگر مقابل پیروز شوند. طبق بند ۱۶.۰۳ مقررات لیگ قهرمانان، کمیته مسابقات باشگاهی یوفا اختیار دارد شرایط ویژه‌ای برای قرعه‌کشی تعیین کند تا از تکرار غیرمنطقی دیدارها جلوگیری شود. بر همین اساس، اگر دو تیم در دو فصل متوالی با یک میزبان مشخص مقابل هم قرار گرفته باشند، امکان تکرار همان میزبانی در فصل سوم وجود نخواهد داشت. به این ترتیب، لیورپول در فصل جدید نمی‌تواند میزبان رئال مادرید در آنفیلد باشد. با این حال، برگزاری بازی در ورزشگاه برنابئو همچنان از نظر قوانین امکان‌پذیر است و رئال می‌تواند در صورت مشخص شدن این قرعه، میزبان لیورپول باشد.